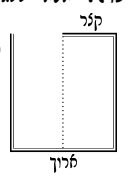
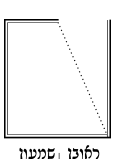

ואי אמר ליה נכסי אפילו נסי ועבדי. אבל מטלטלי לא עד דל"ל כל נכסי: מלך לו. המוכר שדה לחבירו בשטר המכירה מלך מערבי ארוך מאה אמה ומלך מורחבי כנגדו קצר ג' אמה שלא הגיע אלף עד חצי השדה ומלך של כפון ודרום מימין ושחאל מן המזרח עד המערב כזה: אלף כנגד הקצר. כנגד מלך

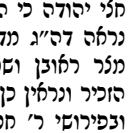
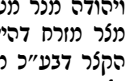
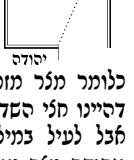
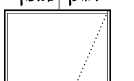
מזרחי יקנה (ט) דיינו חצי השדה ומלך מערבי שהוא ארוך מלכים הרחוב לו למלך שלם הארוך לכתוב בשטר:

ויקנה כנגד ראש תור. כלומר הא כיכא למימנ דדוקא כתב לו מלך מערב ארוך ומלך מזרח קצר (ט) היינו כדי לקנות מלך מערב מאה אמה וה"ד כגון שיקנה כל השדה באלכסון כנגד ראשי השורות של מזרח ומערב כזה: ומודה רב.

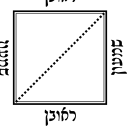
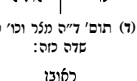
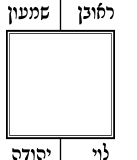
דאיכא מלך ראובן ושמעון מורה ומלך לוי ויהודה כנגדו כמערב. ורובח השדה ק' אמה והוי מלך לוי כנגד ראובן ג' אמה וכן מלך יהודה כנגד שמעון ג' אמה וכתב לו בשטר מלך ראובן ושמעון מן המזרח ומלך יהודה מן המערב דיינו מלך מערבי (א) קמת ולוי לא הוכיח הכא מודה רב דיקנה כנגד ראש תור דאי הוה צעי מוכר להקנות כנגד הקצר הכי ה"ל למיכתב ושמעון (כנגד חצי) יהודה

כלומר מלך מזרחי שהוא ארוך לא יקנה אלף יהודה כנגד שמעון דיינו חצי השדה ומלך כתב הכי ש"מ כנגד ראש תור קאמר ליה. אבל לעיל במילתיה דרב מיידי כגון ראובן ושמעון מלך מזרחי ויהודה מלך מערב כנגד שניהם וכתב לו יהודה מלך מערב ושמעון מלך מזרח דיינו אחד ארוך ואחד קצר התם לא קנה אלף כנגד הקצר דב"ע מלך מערב הרחיב לו שלא יכול לפרש ושמעון כנגד חצי יהודה כי הכא שאין כותבין חצי מלך והוא כותב מלך שלם. נראה דה"ג מדה"ל למיכתב ראובן כנגד לוי (א) דמשמע שמלך לו מלך ראובן ושמעון ארוך ומלך לוי הוא הקצר אבל יהודה לא הוכיח וגרסינן לו הדברים העומדים החסרון של מלך ביהודה האחרון. ובפירושי ר' חננאל לרומא גרסינן מדה"ל למיכתב מלך לוי כנגד מלך ראובן וכיוצא בו מלך יהודה כנגד מלך שמעון ומשם יש ללמוד שכתוב בספרים שלהן מדהוה ליה למיכתב לוי כנגד ראובן ולא כתב בו' וכן עיקר: מלך ראובן מורה ומערב בו'. המוכר שדה לחבירו ורובה לכתוב מלכיה ויש לשכנו ראובן ב' שדות אחת במזרח ואחת במערב (א) (ולשמעון שכנו שתי שדות אחת בצפון ואחת דדרום) לא יכתוב לו סתם שדה זו שאני מוכר לך הרי היא בתוך שדות ראובן ושמעון דלתי למיפלג ליה בצלכסון כזה ומנאל שנטול אלף מלך ראובן ושמעון אבל כשכותב מלך ראובן רוחין תרתי ומלך שמעון רוחין תרתי ארבע רוחות וכ"ש אם יכתוב לו בפירוש מלך ראובן מזרח ומערב מלך שמעון כפון ודרום דשפיר דמי: סיים לו אם הקרנות. לשון סימן. שהיו שדות הרבה של בני אדם מקיפין אותו ולא כתב אלף ארבע שדות של ד' קרנות השדה אבל ארכה ורחבה לא מלך כלל מי אמרינן אין דרך למכור קרנות השדה אלף כל השדה שבתוך הקרנות מלך לו דמש"ה סיים לו קרנותיו או דלמלא לא מלך לו אלף תלם בצלכסון מקנה לקרן שתי וערב

הגהות הב"ח

(א) ג' מ' מדתו ליה למכתב מלך דראובן כנגד לוי (ושמעון כנגד יהודה) מלכיה. וצ"ע גרסתה הוסיף ידו ושמעון כנגד יהודה ויקנה כנגד לוי ויכתב היינו קמ"ד כ"ל ומינה היינו מנקה: (א) ו"ה היא דליכא כנגד לוי כזה:

מוסף תוספות

א. ולא מצר לו המצר הרביעי אלא קצר. נכסי"א. ב. וא"ת וכו' והוא שמיטתין ליה לרב דאמר (לקמן בע"ב) שפירש"א לא מצר אלא ג' מצרים קנה וכל חוץ ממצר רביעי, ולמה יגרע כשהמצר הרביעי קצר יותר מזה שלא מצר לו מצר רביעי כולו ל"ל היינו טעמא דגרע כשמצר לו מצר רביעי והוא קצר לפי שהוא כמפריש שאינו רוצה שיקנה כנגד הארוך. ריעי ינה. ג. לא הוה שתיק להו משום דלא חש למילתיהו אלא אחת שלא מצא תשובה לדבריהם. ט. ד. [ומביעאי ליה] מי אבירין כיון דמצר ליה מרחצופין, (לפי תוס' צ"ל דרום), קנה ליה לרוח דרומית ולרוח מערבית דאמרין וכו' והה"ל מרובע, או דילמא אמרינן דרומית ורוח מערבית, לא קני אלא תלם אחד על פני מזרח וצפון, א"י כנגד ראש תור. ו"י מושב. ה. וש"מ שאם מצר לו מצר אחד במזרח ומצר אחד בצפון ולא יותר שלא קנה כל השדה. ריעי ינה.

המוכר את הבית פרק רביעי בבא בתרא סב.

ואי א"פ נכסי אפילו נסי ועבדי. אבל מטלטלי לא ואע"ג דאמר בני שמת (לקמן דף קנ:): כל נכסי לפלוני גלימא איקרי נכסי לשון נכסי שאני דמשמע ריבוי יותר מנכסי דהכא אבל אין לחלק משום דהתם אמר כל נכסי דא"כ הו"ל לחלק התם כדמחלק התם בין מטלטלי לכל מטלטלי ועוד י"ל דהתם מיידי בזמנה דבעין יפה נותן והכא בזמנא: מצר אחד ארוך ומצר אחד קצר. ומיידי שמלך מלך אלף מזרח ומערב ולא מלך כפון ודרום א"כ היכי קאמר ליה רב אסי ויקני כנגד ראש תור ארבעה ה"ל למפך דלא ליקני אלף תלם אחד במזרח ותלם אחד במערב דהא אית ליה לרב אסי לקמן בזמנא לו מלך ראשון ושני ושלישי ומלך רביעי לא מלך לו דלא קנה אלף תלם אחד על פני כולו ומה שהקשה רבינו יצחק לפירושו הקונטרס אי מלכיה רוחות מלך לו אמאי לא קנה אלף כנגד הקצר דאם כן אמאי מלך לו מלך רביעי לאו פירכא היא דמליני למימנ

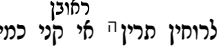
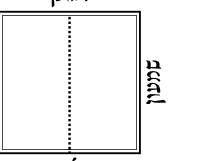
בבירואין מלכים הרחיב לו: ומוזרה רב. פי' בקונטרס קודם ששחק משמע דבשחק מודה לכו אע"ג דלקמן (עמוד ג) שחק (א) (רבא) לאביי אע"ג דלא הודה לו אלף שלם חש להשיבו הכא לביטא הכי דרב כהנא ורב אסי הוו כמו תלמיד חזר לרב כדאמרין (פאהדין דף לו:): דלכסריה לא הוו רביי' וצרו מקומות רב מודה כששחק להם בפ"ק דצ"ק (דף י"א. וס) גבי אין שמין לא לגנב ולא לגזול דקאמרין ארבעה מדאמרין ליה רב כהנא ורב אסי לרב דינא הכי ושתיק ש"מ שמין ולא אמר הא דשתיק משום דלא חש להשיבו וצ"ק דביצה (דף ג. וס) גבי אפרוח שנטול ציו"ט דא"ל רב כהנא ורב אסי לרב דינא וכו' מה בין זה לעגל שנטול מן הטריפה ושתיק רב אמר רב יוסף מאי טעמא שתיק רב לימאל לכו האויל ומוכן אגב אמו ללכדיס וכן בצאורה נגך (ב"מ דף טו:): גבי ספינה אמר רב אגרא ופגרא א"ל רב כהנא ורב אסי לרב אי אגרא לא פגרא אי פגרא לא אגרא שתיק רב אמר רב ששת מאי טעמא שתיק רב לא שמיע ליה הא דתניא בו' משמע כל הנהו דלא מפני שלם חש להשיבו שחק אלף מפני שהודה: בדרהוה ריה למיכתב מצר שמעון כנגד יהודה. פירוש כנגד יהודה לצד ולא הו"ל למיכתב ראובן ומכתב ראובן שמע מינה כנגד ראש תור קאמר ליה וגירסא זו אינה נראת דלמא ליה למינקט כה"ג שהשתא דלג לוי יהודה היה לו ללגלג שהוא אחרון לכן גרסי' דה"ל מדה"ל למיכתב ראובן כנגד לוי והשתא דלג יהודה ומ"מ קשיא לר"ת דהכי הוה ליה למימנ מדלא הו"ל למיכתב שמעון וכתב שמע מינה כנגד ראש תור קאמר ליה ונראה לר"ת כגירסא ראשונה ולא קאי אעיקר מילתיה דרב דקאמר לא קנה אלף כנגד הקצר דא"כ הו"ל למימנ מדלא הו"ל למיכתב ראובן אלף קאי אדיוק דכי היכי דקאמר רב דלא קנה אלף כנגד הקצר ה"נ אם מלך מלך ראובן ושמעון מצד מזרח ומלך לוי חצי שדה מצד מערב ואכל לוי קרקע עולם דמודה רב דקנה כנגד הארוך כיון שלא מלך מה למצור והאם קאמר דהיכא דמואל למצור כגון לוי ויהודה מן המערב מודה רב דלא קנה כנגד הארוך אם דלג יהודה וגרסינן מדה"ל למיכתב יהודה כנגד שמעון דאי גרסינן שמעון כנגד יהודה הלשון דחוק ופי' מגומגם דלא קאי אדברי רב אלא אדיוק ואין להקשות אמאי לא קאמר גמרא מודה רב אעיקר דברי דפירש הקונטרס ולימא מדלא הו"ל למיכתב כי שמא לא חשש הגמרא לפרש זה דפשיטא דלא אמר הכא דלא קנה אלף כנגד הקצר דודאי לא מלך לו מלך שמעון בזמנא ולא הו"ל לפרש אלף אמאי לא קנה כנגד הארוך כיון שמלך לו מלך שמעון:

ואי אמר ליה נכסי אפילו נסי ועבדי מוצר לו מוצר אחד ארוך ומצר אחד קצר אמר רב לא קנה אלא כנגד הקצר אמרו ליה רב כהנא ורב אסי לרב ויקנה כנגד ראש תור שתיק רב ומוזרה רב היכא דאיכא מצר ראובן ושמעון מחד גיסא ומצר לוי ויהודה מחד גיסא מדהוה ליה למכתב (א) ליה דראובן כנגד לוי ודשמעון כנגד יהודה ולא כתב ליה שמע מינה כנגד ראש תור הוא דאמר ליה ימצר ראובן מזרח ומערב ומצר שמעון צפון ודרום הצריך למכתב ליה מצר ראובן רוחין תרין ומצר שמעון רוחין תרין ואיבעיא להו סיים לו את הקרנות מהו כמין (א) גאם מהו בבירואין

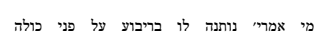
מלכים הרחיב לו: ומוזרה רב. פי' בקונטרס קודם ששחק משמע דבשחק מודה לכו אע"ג דלקמן (עמוד ג) שחק (א) (רבא) לאביי אע"ג דלא הודה לו אלף שלם חש להשיבו הכא לביטא הכי דרב כהנא ורב אסי הוו כמו תלמיד חזר לרב כדאמרין (פאהדין דף לו:): דלכסריה לא הוו רביי' וצרו מקומות רב מודה כששחק להם בפ"ק דצ"ק (דף י"א. וס) גבי אין שמין לא לגנב ולא לגזול דקאמרין ארבעה מדאמרין ליה רב כהנא ורב אסי לרב דינא הכי ושתיק ש"מ שמין ולא אמר הא דשתיק משום דלא חש להשיבו וצ"ק דביצה (דף ג. וס) גבי אפרוח שנטול ציו"ט דא"ל רב כהנא ורב אסי לרב דינא וכו' מה בין זה לעגל שנטול מן הטריפה ושתיק רב אמר רב יוסף מאי טעמא שתיק רב לימאל לכו האויל ומוכן אגב אמו ללכדיס וכן בצאורה נגך (ב"מ דף טו:): גבי ספינה אמר רב אגרא ופגרא א"ל רב כהנא ורב אסי לרב אי אגרא לא פגרא אי פגרא לא אגרא שתיק רב אמר רב ששת מאי טעמא שתיק רב לא שמיע ליה הא דתניא בו' משמע כל הנהו דלא מפני שלם חש להשיבו שחק אלף מפני שהודה: בדרהוה ריה למיכתב מצר שמעון כנגד יהודה. פירוש כנגד יהודה לצד ולא הו"ל למיכתב ראובן ומכתב ראובן שמע מינה כנגד ראש תור קאמר ליה וגירסא זו אינה נראת דלמא ליה למינקט כה"ג שהשתא דלג לוי יהודה היה לו ללגלג שהוא אחרון לכן גרסי' דה"ל מדה"ל למיכתב ראובן כנגד לוי והשתא דלג יהודה ומ"מ קשיא לר"ת דהכי הוה ליה למימנ מדלא הו"ל למיכתב שמעון וכתב שמע מינה כנגד ראש תור קאמר ליה ונראה לר"ת כגירסא ראשונה ולא קאי אעיקר מילתיה דרב דקאמר לא קנה אלף כנגד הקצר דא"כ הו"ל למימנ מדלא הו"ל למיכתב ראובן אלף קאי אדיוק דכי היכי דקאמר רב דלא קנה אלף כנגד הקצר ה"נ אם מלך מלך ראובן ושמעון מצד מזרח ומלך לוי חצי שדה מצד מערב ואכל לוי קרקע עולם דמודה רב דקנה כנגד הארוך כיון שלא מלך מה למצור והאם קאמר דהיכא דמואל למצור כגון לוי ויהודה מן המערב מודה רב דלא קנה כנגד הארוך אם דלג יהודה וגרסינן מדה"ל למיכתב יהודה כנגד שמעון דאי גרסינן שמעון כנגד יהודה הלשון דחוק ופי' מגומגם דלא קאי אדברי רב אלא אדיוק ואין להקשות אמאי לא קאמר גמרא מודה רב אעיקר דברי דפירש הקונטרס ולימא מדלא הו"ל למיכתב כי שמא לא חשש הגמרא לפרש זה דפשיטא דלא אמר הכא דלא קנה אלף כנגד הקצר דודאי לא מלך לו מלך שמעון בזמנא ולא הו"ל לפרש אלף אמאי לא קנה כנגד הארוך כיון שמלך לו מלך שמעון:

ואי אמר ליה נכסי אפילו נסי ועבדי. אבל מטלטלי לא ואע"ג דאמר בני שמת (לקמן דף קנ:): כל נכסי לפלוני גלימא איקרי נכסי לשון נכסי שאני דמשמע ריבוי יותר מנכסי דהכא אבל אין לחלק משום דהתם אמר כל נכסי דא"כ הו"ל לחלק התם כדמחלק התם בין מטלטלי לכל מטלטלי ועוד י"ל דהתם מיידי בזמנה דבעין יפה נותן והכא בזמנא: מצר אחד ארוך ומצר אחד קצר. ומיידי שמלך מלך אלף מזרח ומערב ולא מלך כפון ודרום א"כ היכי קאמר ליה רב אסי ויקני כנגד ראש תור ארבעה ה"ל למפך דלא ליקני אלף תלם אחד במזרח ותלם אחד במערב דהא אית ליה לרב אסי לקמן בזמנא לו מלך ראשון ושני ושלישי ומלך רביעי לא מלך לו דלא קנה אלף תלם אחד על פני כולו ומה שהקשה רבינו יצחק לפירושו הקונטרס אי מלכיה רוחות מלך לו אמאי לא קנה אלף כנגד הקצר דאם כן אמאי מלך לו מלך רביעי לאו פירכא היא דמליני למימנ

בבירואין מלכים הרחיב לו: ומוזרה רב. פי' בקונטרס קודם ששחק משמע דבשחק מודה לכו אע"ג דלקמן (עמוד ג) שחק (א) (רבא) לאביי אע"ג דלא הודה לו אלף שלם חש להשיבו הכא לביטא הכי דרב כהנא ורב אסי הוו כמו תלמיד חזר לרב כדאמרין (פאהדין דף לו:): דלכסריה לא הוו רביי' וצרו מקומות רב מודה כששחק להם בפ"ק דצ"ק (דף י"א. וס) גבי אין שמין לא לגנב ולא לגזול דקאמרין ארבעה מדאמרין ליה רב כהנא ורב אסי לרב דינא הכי ושתיק ש"מ שמין ולא אמר הא דשתיק משום דלא חש להשיבו וצ"ק דביצה (דף ג. וס) גבי אפרוח שנטול ציו"ט דא"ל רב כהנא ורב אסי לרב דינא וכו' מה בין זה לעגל שנטול מן הטריפה ושתיק רב אמר רב יוסף מאי טעמא שתיק רב לימאל לכו האויל ומוכן אגב אמו ללכדיס וכן בצאורה נגך (ב"מ דף טו:): גבי ספינה אמר רב אגרא ופגרא א"ל רב כהנא ורב אסי לרב אי אגרא לא פגרא אי פגרא לא אגרא שתיק רב אמר רב ששת מאי טעמא שתיק רב לא שמיע ליה הא דתניא בו' משמע כל הנהו דלא מפני שלם חש להשיבו שחק אלף מפני שהודה: בדרהוה ריה למיכתב מצר שמעון כנגד יהודה. פירוש כנגד יהודה לצד ולא הו"ל למיכתב ראובן ומכתב ראובן שמע מינה כנגד ראש תור קאמר ליה וגירסא זו אינה נראת דלמא ליה למינקט כה"ג שהשתא דלג לוי יהודה היה לו ללגלג שהוא אחרון לכן גרסי' דה"ל מדה"ל למיכתב ראובן כנגד לוי והשתא דלג יהודה ומ"מ קשיא לר"ת דהכי הוה ליה למימנ מדלא הו"ל למיכתב שמעון וכתב שמע מינה כנגד ראש תור קאמר ליה ונראה לר"ת כגירסא ראשונה ולא קאי אעיקר מילתיה דרב דקאמר לא קנה אלף כנגד הקצר דא"כ הו"ל למימנ מדלא הו"ל למיכתב ראובן אלף קאי אדיוק דכי היכי דקאמר רב דלא קנה אלף כנגד הקצר ה"נ אם מלך מלך ראובן ושמעון מצד מזרח ומלך לוי חצי שדה מצד מערב ואכל לוי קרקע עולם דמודה רב דקנה כנגד הארוך כיון שלא מלך מה למצור והאם קאמר דהיכא דמואל למצור כגון לוי ויהודה מן המערב מודה רב דלא קנה כנגד הארוך אם דלג יהודה וגרסינן מדה"ל למיכתב יהודה כנגד שמעון דאי גרסינן שמעון כנגד יהודה הלשון דחוק ופי' מגומגם דלא קאי אדברי רב אלא אדיוק ואין להקשות אמאי לא קאמר גמרא מודה רב אעיקר דברי דפירש הקונטרס ולימא מדלא הו"ל למיכתב כי שמא לא חשש הגמרא לפרש זה דפשיטא דלא אמר הכא דלא קנה אלף כנגד הקצר דודאי לא מלך לו מלך שמעון בזמנא ולא הו"ל לפרש אלף אמאי לא קנה כנגד הארוך כיון שמלך לו מלך שמעון:

מלכים הרחיב לו: ומוזרה רב. פי' בקונטרס קודם ששחק משמע דבשחק מודה לכו אע"ג דלקמן (עמוד ג) שחק (א) (רבא) לאביי אע"ג דלא הודה לו אלף שלם חש להשיבו הכא לביטא הכי דרב כהנא ורב אסי הוו כמו תלמיד חזר לרב כדאמרין (פאהדין דף לו:): דלכסריה לא הוו רביי' וצרו מקומות רב מודה כששחק להם בפ"ק דצ"ק (דף י"א. וס) גבי אין שמין לא לגנב ולא לגזול דקאמרין ארבעה מדאמרין ליה רב כהנא ורב אסי לרב דינא הכי ושתיק ש"מ שמין ולא אמר הא דשתיק משום דלא חש להשיבו וצ"ק דביצה (דף ג. וס) גבי אפרוח שנטול ציו"ט דא"ל רב כהנא ורב אסי לרב דינא וכו' מה בין זה לעגל שנטול מן הטריפה ושתיק רב אמר רב יוסף מאי טעמא שתיק רב לימאל לכו האויל ומוכן אגב אמו ללכדיס וכן בצאורה נגך (ב"מ דף טו:): גבי ספינה אמר רב אגרא ופגרא א"ל רב כהנא ורב אסי לרב אי אגרא לא פגרא אי פגרא לא אגרא שתיק רב אמר רב ששת מאי טעמא שתיק רב לא שמיע ליה הא דתניא בו' משמע כל הנהו דלא מפני שלם חש להשיבו שחק אלף מפני שהודה: בדרהוה ריה למיכתב מצר שמעון כנגד יהודה. פירוש כנגד יהודה לצד ולא הו"ל למיכתב ראובן ומכתב ראובן שמע מינה כנגד ראש תור קאמר ליה וגירסא זו אינה נראת דלמא ליה למינקט כה"ג שהשתא דלג לוי יהודה היה לו ללגלג שהוא אחרון לכן גרסי' דה"ל מדה"ל למיכתב ראובן כנגד לוי והשתא דלג יהודה ומ"מ קשיא לר"ת דהכי הוה ליה למימנ מדלא הו"ל למיכתב שמעון וכתב שמע מינה כנגד ראש תור קאמר ליה ונראה לר"ת כגירסא ראשונה ולא קאי אעיקר מילתיה דרב דקאמר לא קנה אלף כנגד הקצר דא"כ הו"ל למימנ מדלא הו"ל למיכתב ראובן אלף קאי אדיוק דכי היכי דקאמר רב דלא קנה אלף כנגד הקצר ה"נ אם מלך מלך ראובן ושמעון מצד מזרח ומלך לוי חצי שדה מצד מערב ואכל לוי קרקע עולם דמודה רב דקנה כנגד הארוך כיון שלא מלך מה למצור והאם קאמר דהיכא דמואל למצור כגון לוי ויהודה מן המערב מודה רב דלא קנה כנגד הארוך אם דלג יהודה וגרסינן מדה"ל למיכתב יהודה כנגד שמעון דאי גרסינן שמעון כנגד יהודה הלשון דחוק ופי' מגומגם דלא קאי אדברי רב אלא אדיוק ואין להקשות אמאי לא קאמר גמרא מודה רב אעיקר דברי דפירש הקונטרס ולימא מדלא הו"ל למיכתב כי שמא לא חשש הגמרא לפרש זה דפשיטא דלא אמר הכא דלא קנה אלף כנגד הקצר דודאי לא מלך לו מלך שמעון בזמנא ולא הו"ל לפרש אלף אמאי לא קנה כנגד הארוך כיון שמלך לו מלך שמעון:

מלכים הרחיב לו: ומוזרה רב. פי' בקונטרס קודם ששחק משמע דבשחק מודה לכו אע"ג דלקמן (עמוד ג) שחק (א) (רבא) לאביי אע"ג דלא הודה לו אלף שלם חש להשיבו הכא לביטא הכי דרב כהנא ורב אסי הוו כמו תלמיד חזר לרב כדאמרין (פאהדין דף לו:): דלכסריה לא הוו רביי' וצרו מקומות רב מודה כששחק להם בפ"ק דצ"ק (דף י"א. וס) גבי אין שמין לא לגנב ולא לגזול דקאמרין ארבעה מדאמרין ליה רב כהנא ורב אסי לרב דינא הכי ושתיק ש"מ שמין ולא אמר הא דשתיק משום דלא חש להשיבו וצ"ק דביצה (דף ג. וס) גבי אפרוח שנטול ציו"ט דא"ל רב כהנא ורב אסי לרב דינא וכו' מה בין זה לעגל שנטול מן הטריפה ושתיק רב אמר רב יוסף מאי טעמא שתיק רב לימאל לכו האויל ומוכן אגב אמו ללכדיס וכן בצאורה נגך (ב"מ דף טו:): גבי ספינה אמר רב אגרא ופגרא א"ל רב כהנא ורב אסי לרב אי אגרא לא פגרא אי פגרא לא אגרא שתיק רב אמר רב ששת מאי טעמא שתיק רב לא שמיע ליה הא דתניא בו' משמע כל הנהו דלא מפני שלם חש להשיבו שחק אלף מפני שהודה: בדרהוה ריה למיכתב מצר שמעון כנגד יהודה. פירוש כנגד יהודה לצד ולא הו"ל למיכתב ראובן ומכתב ראובן שמע מינה כנגד ראש תור קאמר ליה וגירסא זו אינה נראת דלמא ליה למינקט כה"ג שהשתא דלג לוי יהודה היה לו ללגלג שהוא אחרון לכן גרסי' דה"ל מדה"ל למיכתב ראובן כנגד לוי והשתא דלג יהודה ומ"מ קשיא לר"ת דהכי הוה ליה למימנ מדלא הו"ל למיכתב שמעון וכתב שמע מינה כנגד ראש תור קאמר ליה ונראה לר"ת כגירסא ראשונה ולא קאי אעיקר מילתיה דרב דקאמר לא קנה אלף כנגד הקצר דא"כ הו"ל למימנ מדלא הו"ל למיכתב ראובן אלף קאי אדיוק דכי היכי דקאמר רב דלא קנה אלף כנגד הקצר ה"נ אם מלך מלך ראובן ושמעון מצד מזרח ומלך לוי חצי שדה מצד מערב ואכל לוי קרקע עולם דמודה רב דקנה כנגד הארוך כיון שלא מלך מה למצור והאם קאמר דהיכא דמואל למצור כגון לוי ויהודה מן המערב מודה רב דלא קנה כנגד הארוך אם דלג יהודה וגרסינן מדה"ל למיכתב יהודה כנגד שמעון דאי גרסינן שמעון כנגד יהודה הלשון דחוק ופי' מגומגם דלא קאי אדברי רב אלא אדיוק ואין להקשות אמאי לא קאמר גמרא מודה רב אעיקר דברי דפירש הקונטרס ולימא מדלא הו"ל למיכתב כי שמא לא חשש הגמרא לפרש זה דפשיטא דלא אמר הכא דלא קנה אלף כנגד הקצר דודאי לא מלך לו מלך שמעון בזמנא ולא הו"ל לפרש אלף אמאי לא קנה כנגד הארוך כיון שמלך לו מלך שמעון:

מלכים הרחיב לו: ומוזרה רב. פי' בקונטרס קודם ששחק משמע דבשחק מודה לכו אע"ג דלקמן (עמוד ג) שחק (א) (רבא) לאביי אע"ג דלא הודה לו אלף שלם חש להשיבו הכא לביטא הכי דרב כהנא ורב אסי הוו כמו תלמיד חזר לרב כדאמרין (פאהדין דף לו:): דלכסריה לא הוו רביי' וצרו מקומות רב מודה כששחק להם בפ"ק דצ"ק (דף י"א. וס) גבי אין שמין לא לגנב ולא לגזול דקאמרין ארבעה מדאמרין ליה רב כהנא ורב אסי לרב דינא הכי ושתיק ש"מ שמין ולא אמר הא דשתיק משום דלא חש להשיבו וצ"ק דביצה (דף ג. וס) גבי אפרוח שנטול ציו"ט דא"ל רב כהנא ורב אסי לרב דינא וכו' מה בין זה לעגל שנטול מן הטריפה ושתיק רב אמר רב יוסף מאי טעמא שתיק רב לימאל לכו האויל ומוכן אגב אמו ללכדיס וכן בצאורה נגך (ב"מ דף טו:): גבי ספינה אמר רב אגרא ופגרא א"ל רב כהנא ורב אסי לרב אי אגרא לא פגרא אי פגרא לא אגרא שתיק רב אמר רב ששת מאי טעמא שתיק רב לא שמיע ליה הא דתניא בו' משמע כל הנהו דלא מפני שלם חש להשיבו שחק אלף מפני שהודה: בדרהוה ריה למיכתב מצר שמעון כנגד יהודה. פירוש כנגד יהודה לצד ולא הו"ל למיכתב ראובן ומכתב ראובן שמע מינה כנגד ראש תור קאמר ליה וגירסא זו אינה נראת דלמא ליה למינקט כה"ג שהשתא דלג לוי יהודה היה לו ללגלג שהוא אחרון לכן גרסי' דה"ל מדה"ל למיכתב ראובן כנגד לוי והשתא דלג יהודה ומ"מ קשיא לר"ת דהכי הוה ליה למימנ מדלא הו"ל למיכתב שמעון וכתב שמע מינה כנגד ראש תור קאמר ליה ונראה לר"ת כגירסא ראשונה ולא קאי אעיקר מילתיה דרב דקאמר לא קנה אלף כנגד הקצר דא"כ הו"ל למימנ מדלא הו"ל למיכתב ראובן אלף קאי אדיוק דכי היכי דקאמר רב דלא קנה אלף כנגד הקצר ה"נ אם מלך מלך ראובן ושמעון מצד מזרח ומלך לוי חצי שדה מצד מערב ואכל לוי קרקע עולם דמודה רב דקנה כנגד הארוך כיון שלא מלך מה למצור והאם קאמר דהיכא דמואל למצור כגון לוי ויהודה מן המערב מודה רב דלא קנה כנגד הארוך אם דלג יהודה וגרסינן מדה"ל למיכתב יהודה כנגד שמעון דאי גרסינן שמעון כנגד יהודה הלשון דחוק ופי' מגומגם דלא קאי אדברי רב אלא אדיוק ואין להקשות אמאי לא קאמר גמרא מודה רב אעיקר דברי דפירש הקונטרס ולימא מדלא הו"ל למיכתב כי שמא לא חשש הגמרא לפרש זה דפשיטא דלא אמר הכא דלא קנה אלף כנגד הקצר דודאי לא מלך לו מלך שמעון בזמנא ולא הו"ל לפרש אלף אמאי לא קנה כנגד הארוך כיון שמלך לו מלך שמעון:

או דלמא כיון שלא מצר לו אלא ב' רוחות לא קנה אלא שתי רצועות כנגד רחבה מצד אחד ולא יותר מהו מי אמרי' נוהגה לו ברביע על פני כולה

